

KERK-KRANT

AUGUSTIJNENKERK EINDHOVEN

jaargang 4, nummer 1

6 december 2015

KERSTMIS 2015

tekening van Ted Felen

Hier is de wijsheid ongeacht
Hier geld geen adel, staet noch pracht
De hemel heeft het klein verkoren
Al wie door ootmoed word herboren
Die is van 't hemelsche geslacht

*Uit de "Gysbregt van Aemstel"
Van Joost van den Vondel*

INHOUD

Colofon	pagina 2
Liturgiekalender	pagina 3-4
Werkgroep Doorstart gestart	pagina 5
Vraaggesprek met Mieke en Joop van Bree	pagina 6-9
In memoriam broeder Vincent Kamps	pagina 10-11
Het Jaar van de Barmhartigheid	pagina 12-13
Mariënhage Vespers	pagina 14
Lekenpraat	pagina 15-16
Lezingen, cursussen, activiteiten	pagina 16

COLOFON

Doelstelling

De *Kerk-Krant* is een uitgave van de Augustijnenkerk Eindhoven. De *Kerk-Krant* is primair bedoeld als informatiemedium over alle activiteiten die er in en rond de kerk plaatsvinden. Daarnaast wil de *Kerk-Krant* fungeren als bindmiddel tussen kerk en gemeenschap enerzijds en tussen de leden van de gemeenschap onderling anderzijds.

De *Kerk-Krant* biedt een podium aan de leden van de gemeenschap en andere geïnteresseerden om te schrijven over onderwerpen die de Augustijnenkerk of de Kerk in het algemeen raken.

Redactie

Joost Koopmans, Dolf van der Linden, Gert Dirksen, Jacinta Speijer, Frans Savelkouls

E-mailadres redactie

frans.ans.savelkouls@hetnet.nl

Web-site Augustijnenkerk

www.augustijnenkerk-eindhoven.nl

Adres Augustijnenkerk

p/a Klooster Mariënhage; Augustijnendreef 15; 5611CS Eindhoven

Rector: pater Joost Koopmans OSA; Telefoon: 06-53362781

Bankrekening Augustijnenkerk

NL 35 INGB 0001 085790 ten name van *Augustijnenklooster Mariënhage Eindhoven*

Elektronische toezending

Indien u prijs stelt op toezending van de *Kerk-Krant* per mail, dan gelieve dit kenbaar te maken via het mailadres van de redactie.

Volgende aflevering

De eerstkomende editie van de *Kerk-Krant* verschijnt op 10 januari 2016. Sluitingsdatum voor kopij is 31 december 2015.

De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden teksten niet te plaatsen, in te korten of anderszins redactioneel te bewerken. Het copyright berust bij de auteurs van de bijdrage.

DE ADVENTSACTIE 2015 is dit jaar voor het Nijmeegs Instituut voor Missiewetenschappen (NIM)

Wat is het NIM?

Het NIM is in het Nederlandse taalgebied hét katholieke instituut dat zich bezighoudt met de studie van **n**iet-westers christendom, **i**nterreligieuze dialoog en **m**issie. Juist in een tijd waarin standpunten over religie zich verharderen is het de missie van het NIM om met zijn onderzoek dienstbaar te zijn aan het verbeteren van interreligieuze relaties tussen mensen wereldwijd. Dit doel komt o.a. tot uitdrukking in de opleiding van buitenlandse studenten die in staat worden gesteld om in Nijmegen te studeren. Onder hen zijn moslim-studenten die zich hier kunnen verdiepen in de betekenis van het christendom terwijl christenen zich kunnen verdiepen in de Islam.

Waarom deze actie?

Het NIM wordt weliswaar gesteund door 25 orden en congregaties, maar zij zijn steeds minder in staat het instituut financieel te ondersteunen vanwege vergrijzing en hogere kosten voor zorg. Onze actie komt dus goed van pas.

Activiteiten rondom de adventsactie

- Een aangeklede adventstafel achter in de kerk waar de collectebus staat
- Vertoning van de film TIMBUKTU op woensdag 9 december om 19.30 u in de Groene Zaal. Thema van de film is: protest tegen de waanzin van elke vorm van extremisme. De regisseur putte inspiratie uit een gebeurtenis in Mali waar een man en een vrouw, ouders van twee kinderen, door jihadisten werden gedood via steniging. Misdaad: ze waren niet getrouwd. De film bewijst met overtuiging dat niet de religie zelf gevaarlijk is, maar zij die hun godsdienst misbruiken voor persoonlijk gewin.

LITURGIEKALENDER ADVENT EN KERST 2015

Welkom zachte kracht!

In de geboorte van Jezus van Nazareth toont God ons zijn weerloze kracht. Door dit kind wil Hij ook jouw kracht aansteken. We zijn geboren om zijn goddelijk licht uit te stralen. Durf je dat? Volgens Mandela is onze diepste angst onze niet te meten kracht. We vragen ons af: 'wie ben ik wel om mezelf briljant, schitterend, begaafd, geweldig te achten?' Maar waarom zou je dat niet? Je bent een kind van God! Je dient de wereld niet door jezelf klein te houden. Er wordt geen licht verspreid als mensen om je heen hun zekerheid ontlenen aan jouw kleinheid. We zijn geboren om het goddelijk licht dat in ons is, uit te stralen!

WELK GODDELIJK LICHT STRAAL JIJ UIT?

Zondag 6 december 10.00 uur

Thema:
Lezingen:
Voorganger:
Koor:

2^e Zondag van de Advent

Een woord in de woestijn
Baruch 5, 1-9; Lucas 3, 1-6
Dolf van der Linden
Musica Sacra

Zondag 13 december 10.00 uur

Thema:
Lezingen:
Voorganger:
Koor:

3^e Zondag van de Advent

Wat moeten wij doen?
Sefanja 3, 14-18; Lucas 3, 10-18
Piet Stikkelbroeck
Schola

Zondag 20 december 10.00 uur

Thema:
Lezingen:
Voorganger:
Koor:

4^e Zondag van de Advent

Echte ontmoeting
Micha 5, 1-4a; Lucas 1, 39-45
Joost Koopmans
Musica Sacra

Maandag 21 december 17.45 u

Viering van inkeer en vergeving als voorbereiding op Kerstmis

Donderdag 24 december 22.00 u

Thema:
Lezingen:
Voorganger:
Koor:

Kerstnachtviering

Welkom, zachte kracht
Jesaja 9, 1-6; Lucas 2, 1-14
Joost Koopmans m.m.v. jongerengroep
Musica Sacra

Vrijdag 25 december 10.00 uur

Thema:
Lezingen:
Voorganger:
Koor:

Kerstdagviering

Welkom, zachte kracht
Jesaja 52, 7-10; Johannes 1, 1-18
Dolf van der Linden
Schola

Zaterdag 26 december 10.00 u

Thema:
Lezingen:
Voorganger:
Koor:

2^e Kerstdag; feest van St. Stefanus, martelaar

Kribbe en kruis
Handelingen 6,8-10;7, 54-60; Matteüs 10, 17-22
Joost Koopmans
Samenzang

Zondag 27 december 10.00 uur

Lezingen:
Voorganger:
Koor:

Feest van de Heilige Familie

1 Samuël 1,20-18; Lucas 2, 41-52
Piet Stikkelbroeck
Samenzang

Donderdag 31 december 17.00 u**Meditatieve afsluiting van het jaar. Viering met convent en samenzang****Vrijdag 1 januari 10.00 u**

Thema:
Lezingen:
Voorganger:
Koor:

Nieuwjaarsdag

Een goed begin
Numeri 6, 22-27; Lucas 2, 16-21
Joost Koopmans
Samenzang

Zondag 3 januari 10.00 uur

Lezingen:
Voorganger:
Koor:

Driekoningen

Jesaja 60, 1-6; Matteüs 2, 1-12
Dolf van der Linden
Musica Sacra

'Welk goddelijk licht straal jij uit?' (zie de tekst boven de liturgiekalender). U krijgt de komende zondagen een ster uitgedeeld waarop u die vraag kunt beantwoorden. De sterren worden opgehangen in de kerstboom die zo al onze positieve krachten zal uitstralen. Dit idee komt voort uit de jongerengroep die meewerkt aan de kerstviering.

De avondmissen op woensdag en vrijdag beginnen voortaan een kwartier later, dus om 17.45u. En...we verplaatsen ons van de kerk naar de huiskapel in het klooster. Deelnemers kunnen zich melden aan de voordeur van Mariënhage.

Vanaf zondag 3 januari vieren we op elke 1^e zondag van de maand de vespers in de kerk om 17.00u. Zie de toelichting op bladzijde 14 van deze krant.

Wij wensen u allen zinvolle feestdagen toe en willen u bedanken voor alle inzet en vriendschap van het afgelopen jaar!

Augustijnen Mariënhage

Werkgroep Doorstart gestart

De Beheercommissie is op 5 november voor het eerst bij elkaar geweest om te praten over de mogelijkheden om met de Augustijnenkerk-gemeenschap een doorstart te maken.

Onderstaand een samenvatting van de belangrijkste besluiten van deze vergadering.

- De Beheercommissie heeft zichzelf omgedoopt tot de Werkgroep Doorstart om voor iedereen duidelijk te maken waar we mee bezig zijn.
- Omdat de werkgroep naar verwachting veel onderwerpen te behandelen zal hebben, is het aantal leden uitgebreid. De werkgroep bestaat nu uit de volgende personen: Joost Koopmans (voorzitter), Ad Broeken, Marie-José Janssen, Anita v.d. Kam, Marjan van Kraaij, Harrie Meelen, Carla Piscaer, Fons Roels, Piet van Rijn, Claartje Spoorenberg, Marie-José Verhappen en Hannie Wittgen.
- Enkele kerkbezoekers hebben de werkgroep op eigen initiatief een aantal bruikbare ideeën aan de hand gedaan. Er wordt vooral gepleit voor het in stand houden van de eigen kerkgemeenschap. De werkgroep gaat met deze ideeën aan de slag.
- De gedachte is om de lekgemeenschap de organisatievorm van een stichting te geven en aan deze stichting een adviesraad te verbinden. Informatie omtrent organisatievorm en statuten zullen bij vergelijkbare gemeenschappen worden opgevraagd.
- Er wordt gezocht naar een ruimte voor de vieringen. Er zijn op dit moment een aantal opties: het huren van onze eigen kerk van Dela, de Oudkatholieke kerk aan de Boschdijk, de kapel van het Glorieuxpark, de kerk aan de Fazantlaan en de Catharinakerk. De aula van het Augustinianum kan eventueel als tijdelijke ruimte gehuurd worden tijdens de verbouwing van de kerk.
- Er heeft een gesprek plaatsgevonden met deken Wilmink van de Catharinakerk. Het gesprek verliep in een goede sfeer. Deken Wilmink ziet weinig in een nieuwe splintergemeenschap en ziet ook geen heil in aparte vieringen in de Catharinakerk.
- Met Eindhovense Studenten Kapel wordt gesproken omdat ook zij hun kapel volgend jaar moeten verlaten en op zoek zijn naar nieuwe huisvesting. Afsproken is om elkaar op de hoogte te houden van de ondernomen stappen.
- De volgende vergadering vindt plaats op 7 december. Tijdens deze vergadering zal ruim aandacht worden besteed aan het formuleren van onze identiteit, omdat dat toch als essentieel wordt gezien om ons als nieuwe gemeenschap te kunnen profileren naast de andere kerkgemeenschappen.

Carla Piscaer

Levensmotto: "Het geheim van samen verder gaan, is steeds opnieuw een brug te slaan"

Mieke en Joop van Bree, nog niet zo lang deel uitmakend van onze gemeenschap, zijn actief als vrijwilligers. Mieke als koster en Joop als lid van het Gregoriaans koor. Maar ook buiten onze kerk steken ze de handen uit de mouwen: het echtpaar maakt deel uit van het bestuur van het Waterschap de Dommel en doet mee aan een project voor dubbel-gehandicapte kinderen in Mexico, opgezet door een bevriend echtpaar. Voor de redactie aanleiding om eens bij Mieke en Joop op de koffie te gaan en hen enkele vragen te stellen.

Uit wat voor een gezin komt U?

Mieke: Ik kom uit een groot gezin met 8 kinderen waarvan ik de jongste was, maar liefst 22 jaar jonger dan de oudste. Ons gezin was niet rijk. We woonden in Helmond, waar mijn vader werkte als wever in een weverij. Naast zijn werk had hij als hobby het houden van tropische vogels en kalkoenen. Ik zie me nog zitten voor de broedmachine. Ik mag wel zeggen dat ik kan terugkijken op een onbezorgde jeugd.

Joop: Ook ik kom uit Helmond, uit de St Jozef-parochie. Daar was ik lid van de "St Jozef-zangertjes" dat erg bekend was en onder leiding stond van Theo Driessen. Zingen vond en vind ik prachtig. Vooral Gregoriaans. Dat doe ik nu nog steeds. Ik zing in twee Gregoriaanse koren. Daarnaast was ik vroeger actief in de verkennerij.

Kunt u iets vertellen over uw katholieke wortels?

Mieke: Mijn moeder dacht zelf na over dingen die met Kerk en geloof te maken hadden. Voor haar dus niet automatisch een negende kind omdat in die tijd voor de pastoor een goed katholiek gezin niet groot genoeg kon zijn. Van haar heb ik een kritische houding meegekregen ten opzichte van de Kerk.

Joop: Via de verkennerij hebben Mieke en ik elkaar leren kennen. Ik deed mee in de organisatie van een feestavond, die vanwege de buurt een Passar Malam moest worden. Mieke was daar ook, samen met een oudere zus, en hielp achter de bar terwijl ik ober speelde. Dit leidde tot een wat regelmatig contact en nu zijn we inmiddels al ruim 50 jaar samen.

Wat voor werk heeft u gedaan of doet u nog?

Mieke: Ik heb 35 jaar bij Philips gewerkt. Op de afdeling Inkoop. Ik ben op mijn zestiende daar begonnen. Daar heb ik zeer diverse functies uitgeoefend, van secretaresse via inkoop en verkoop metalen tot aan controlling en managementrapportage. Via avondcursussen binnen Philips heb ik veel bijgeleerd: talen, materialenleer, programmeren, enzovoorts. Toen ik aan het einde van mijn carrière via Amsterdam naar Polen zou moeten verkassen, heb ik Philips op 58 jarige leeftijd vaarwel gezegd. Dit soort reizen trok mij geenszins.

Joop: Ook ik heb bij Philips gewerkt. Gedurende 33 jaar. Als elektrotechnicus, gespecialiseerd in weegtechniek. Na het technische werk ben ik me bezig gaan houden met commerciële activiteiten binnen de Industriële Automatisering. Vanwege het schrijven van programmatuur vertoefde ik vaak bij Philips in Hamburg.

Het lukte Mieke en Joop, ondanks hun drukke bestaan en in een tijd dat kinderopvang nog niet bestond, hun dochter zelf op te voeden omdat ze hun werk zo indeelden, dat altijd één van hen thuis was. In die tijd was het nog ongebruikelijk dat man en vrouw beiden werkten en dat kwam hen vaak op commentaar van hun omgeving te staan. Het was een druk bestaan en dat kwam mede doordat Joop en Mieke altijd veel vrijwilligerswerk deden. Zo was Mieke actief in het ziekenhuis en Joop via zijn koren. Dat Joop muzikaal goed onderlegd is moge ook blijken uit zijn moeilijke hobby: Morris Dance. Morris Dance is een Engelse mannendans, meestal begeleid door muziek. Het is gebaseerd op ritmische begeleiding en de uitvoering door een groep dansers.

Ons kwam ter ore dat u iets speciaals heeft met Mexico. Klopt dat?

Mieke en Joop: Ja, via een vriend van ons die getrouwd is met een Mexicaanse, kwamen we in aanraking met een project voor straatkinderen in Mexico City. Door aankoop van wafelijzers en het aanleren van hoe je daarmee stroopwafels kunt bakken, werden er producten gemaakt die op de markt verkocht konden worden waardoor er voor die kinderen wat geld beschikbaar kwam. Na wat beter de weg gevonden te hebben in dat land, en de ontdekking dat niet al het geld ter bestemde plekke kwam, zijn we

overgestapt op een ander project, in Chiapas, dicht tegen de grens met Guatemala. We proberen daar zoveel mogelijk fondsen voor te verwerven, nu we zeker weten dat elke cent daarvan goed besteed wordt. Dus vragen we op verjaardagen geen cadeaus meer, maar een bijdrage in het Mexico-potje. Voor geïnteresseerden: foldertjes van dit project liggen achter in de kerk!

We hebben begrepen dat u beiden ook actief bent op politiek terrein?

Mieke en Joop: Dat klopt. *Mieke:* Bij de laatste verkiezingen voor het bestuur van het Waterschap De Dommel ben ik voor 50PLUS in het Algemeen Bestuur gekozen terwijl Joop zich inzet als Burgerlid van dit bestuur. En allebei willen we nu van de hoed en de rand weten wat betreft dit waterschap. Een tijdrovende geschiedenis omdat burgers doorgaans niet goed op de hoogte zijn van wat de taken van een waterschapsbestuur precies inhouden. Aan het einde van de middag hebben we weer een vergadering. Dus willen we dit gesprek graag om vier uur beëindigen.

Joost Koopmans vertelde ons in de voorbereiding van dit gesprek, dat jullie kerkelijke "asielzoekers" zijn en dat jullie in het nieuwe onderkomen dat de Augustijnenkerk voor jullie is, niet vrijblijvend langs de kant willen staan. Kunnen jullie daar iets over zeggen?

Mieke: In onze vorige parochie, de Verrijzeniskerk in de Achtse Barrier, was ik vijftien jaar lang werkzaam bij de kerkkrant en zette Joop zich in als lid van het Parochiebestuur, koorlid en later bij de pogingen om de kerk te behouden. De sluiting was voor ons een klap. Het was daar een hechte gemeenschap met gezelligheid en verbondenheid tijdens het koffiedrinken na de zondagsdienst. Toen we ons als leden van de Augustijnenkerk aangemeld hadden, kwam al snel de vraag of we hier ook actief wilden worden. En zo ben ik inmiddels koster en zingt Joop hier in het koor.

Joop: Na mijn pensioen wilde ik actief bezig blijven en zo belandde ik bij de politieke partij 50PLUS. Via hen bij het waterschap en via mijn interesse in muziek hier in het koor.

Wat is voor jullie geloven?

Joop: Geloven is voor mij een vanzelfsprekendheid. Het is er altijd geweest. Daarbij gaat het niet om de dogma's of de hiërarchie van de Kerk. In dat opzicht hebben we een kritische houding. Ik bepaal voor mijzelf wat waarheid is. Als ik goede dingen kan doen, dan vind ik dat geloven.

Mieke: Vroeger kregen we geleerd dat je als meisje dienstbaar moest zijn. Dat is niet geloven. Geloven is dat je voor de wereld iets goeds kunt doen. Een steentje eraan bijdragen. Het leven doorgeven, letterlijk en figuurlijk.

Zijn er mensen die u weten te inspireren?

Joop: Ja, om concreet een voorbeeld te noemen. Een begeleidster van het project in Mexico die probeert om een drugsverslaafde kind-moeder bij te staan. En begeleiders die iets proberen te betekenen voor straatkinderen die

overal voor worden gebruikt: voor het plegen van diefstal, als onvrijwillige leveranciers van organen enzovoorts. Met tien jaar zijn ze al volwassen. De mensen die deze kinderen geborgenheid, warmte en bescherming proberen te geven, dat zijn inspirators.

Mieke: En dichterbij huis: pater Jonk uit Helmond, de pastor van de Verrijzeniskerk in de Achtse Barrier (in 2012 gesloten). Joost Koopmans is ook een van die mensen die ons weet te inspireren.

De kerk dreigt in ons deel van de wereld uit de samenleving te verdwijnen. Blijft er iets over en hoe gaat dat eruit zien? Wat is de toekomst van de gemeenschap rond de Augustijnenkerk?

Joop: De traditionele, dogmatische kerk gaat niet door. Jongeren blijven weg en onze generatie sterft uit. Maar voor een gemeenschap die jongeren weet aan te trekken, zijn er mogelijkheden. Wij leken zullen het dan moeten doen.

Mieke: Alleen als er trekkers zijn die het niet om hun eigen aanzien of hun eigen macht gaat, dan zijn er mogelijkheden. Als er een houding is van dienstbaarheid, dan geloof ik erin. Terug naar het elan van de eerste christenen. Niet in een dure kerk, maar in een schuur, bij wijze van spreken.

Het is inmiddels na vieren. Joop en Mieke gaan zich weer aan hun bestuurstaak wijden. De interviewers krijgen de indruk dat Joop en Mieke zich ook in deze baan vastbijten. Half werk is voor hen geen optie.

Het echtpaar Van Bree heeft een heldere levensvisie waarin "samen" en "dienstbaar" de sleutelwoorden zijn. Een visie die zij luid en duidelijk kenbaar maken door hun eigen maatschappelijke inzet en die zij de interviewers aan het eind van het gesprek op schrift meegeven:

"Het geheim van samen verdergaan, is steeds opnieuw een brug te slaan".

Gert Dirksen en Frans Savelkouls

VOEDSELBANKEN.NL
Eindhoven

De producten voor de maand december zijn:

PANNENKOEKMEEL en ZELFRIJZEND BAKMEEL

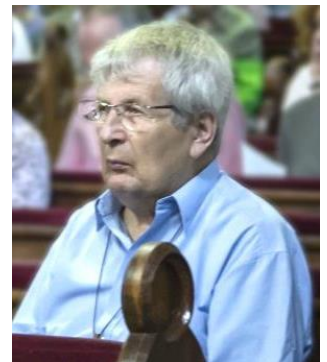
U kunt uw gave deponeren in de mand die achter in de kerk staat.

In Memoriam Broeder Vincent Kamps

Op vrijdag 20 november, enkele dagen voor zijn 86ste verjaardag, is Bernard Kamps, broeder Vincent, overleden. Hij was 50 jaar dienstbaar als kok en later als koster in het klooster te Bagneux bij Parijs. In 2010 keerde de Franse équipe terug naar Nederland en sindsdien woonde hij in Mariënhage. Broeder Vincent was een zorgzame, altijd blijmoedige man die graag met ieder een praatje maakte. Langzaam maar verzakkend en steeds meer hulpbehoevend is hij in het verpleeghuis 'De Passaat' in Eindhoven overleden.

Op 14 mei 2010 had een redacteur van de Kerk-Krant in Mariënhage een gesprek met broeder Vincent over de herinneringen aan zijn intreden. Onderstaand een samenvatting.

Broeder Kamps is van de wieg tot het graf met de Orde der Augustijnen verbonden geweest. Hij werd in 1929 geboren op de Graafseweg te Nijmegen, in het hart van de toenmalige augustijnse Thomas van Villanovaparochie. Het gezin telde vijf kinderen: vier jongens en één meisje. Vader Martinus Kamps was van 1930 tot 1956 kerkmeester van de Nijmeegse augustijnenkerk. Bernhard, of Bennie zoals hij toen genoemd werd, was er misdienaar.

Op 17-jarige leeftijd gaf Bernhard Kamps zijn ouders te kennen dat hij een religieus leven wilde leiden. Zijn vader gaf hem het advies om dan snel in te treden en daarmee een oproep voor militaire dienst en de daarmee verbonden uitzending naar Indonesië in verband met de politionele acties te voorkomen. Hier voelde hij niets voor. De jonge Kamps wilde zijn vaderlandse plicht niet ontlopen en ging als militair (eindrang sergeant 1^e klasse) naar Indonesië. Na zijn terugkeer was zijn religieuze roeping niet verdwenen. Het probleem was echter dat alle kloosters en congregaties in Nederland geen nieuwe leden aannamen die als militair in Indonesië hadden gediend. Bernard Kamps liet zich hierdoor niet ontmoedigen en spoorde in militair uniform -want dat betekende gratis reizen- naar Oosterhout en klopte aan bij het daar gevestigde Benedictijnenklooster. Na aanvankelijk door de novicemeester te zijn afgepoeierd gaf Kamps te kennen dat hij met de abt wilde spreken. Na een wachttijd van een uur verscheen de prelaat in de spreekkamer en begroette de kandidaat beleefd met "*meneer de soldaat*". Maar ondanks deze beleefdheid en ondanks de verklaringen van goed gedrag die Kamps van zijn militaire superieuren had meegekregen, was de benedictijnerabt onverbiddelijk: geen toegang voor ex-militairen die in Indonesië gediend hadden. Teleurgesteld en met weinig begrip reisde Kamps naar Nijmegen terug. Zijn vader verwelkomde hem met: "*Zie je wel. Ik had het je voorspeld.*" Deze ontvangst versterkte de koppigheid van de toekomstige augustijn. Vader Kamps, die goed aanvoelde dat het hier niet om een bevestiging van zijn zoon ging maar om een lang gekoesterd verlangen, gaf zijn zoon het advies om maar eens op de pastorie te gaan praten. Dat leek wel een goed idee en de ex-militair trok onmiddellijk zijn jas aan en spoedde zich ondanks het late uur, naar de Graafseweg en belde bij de paters aan. Pater Rozestraten deed open

en vroeg verbaasd waaraan hij dit late bezoek te danken had. Nadat uitgelegd was waar het om ging opperde pater Rozestraten dat hij de volgende dag naar Culemborg ging waar op dat moment de Nederlandse Provinciaal pater van Nuenen verbleef, en dat het misschien een goed idee was om mee te gaan. Zo gezegd, zo gedaan en de volgende dag togen zij beiden naar Culemborg. Pater Provinciaal ontving de kandidaat en hoorde zijn verhaal aan. Als er al twijfels waren, dan werden ze weggenomen door het verhaal over Oosterhout. Zonder reserves werd de jonge Kamps geen strobreed in de weg gelegd en kwam voor hem de toegang tot het noviciaat bij de Orde der Augustijnen in Culemborg vrij.

Acht jaar na zijn mislukte aanmelding bij de benedictijnen, reisde broeder Kamps, nu gekleed in het augustijnse habijt, opnieuw naar Oosterhout. Wederom verzocht hij de abt te mogen spreken. De prelaat liet de augustijn dit keer niet wachten en verscheen direct in de spreekkamer waar hij de ex-militair onmiddellijk herkende. De abt maakte een diepe buiging voor de jonge broeder, feliciteerde hem, betuigde zijn spijt en gaf ruitelijk toe dat hij acht jaar eerder een beoordelingsfout had gemaakt.

Frans Savelkouls

Samenstelling redactie Kerk-Krant gewijzigd

Met ingang van het nieuwe jaar wordt Jacinta Speijer, die als redactielid de afgelopen drie jaar met name de rubriek *Wereldkerk* heeft behartigd, opgevolgd door Linda Derksen, journaliste bij het Eindhovens Dagblad. De redactie dankt Jacinta hartelijk voor haar inzet, haar interessante bijdragen en haar inspirerende collegialiteit als redactielid. Jacinta zal ondanks haar terugtreden bij de *Kerk-Krant* betrokken blijven.

De redactie is verheugd over de toezegging van Linda deel te willen uitmaken van het team. Linda stelt zich onderstaand zelf aan u voor.

Mijn naam is Linda Derksen en ik word deze maand 30 jaar. Ik ben opgegroeid in de Woenselse wijk Vlokhoven. Daar was ik na mijn vormsel een aantal jaar als misdienaar in de kerk actief. Ik zit ook in de redactie van het parochieblad van Sint Petrus' Stoel (Eindhoven-Noord). Ik heb journalistiek gestudeerd in België en ben sinds 2007 sportredacteur bij het Eindhovens Dagblad. Ik werk ook op zondag (dan wordt er immers gesport), vandaar dat u mij niet als trouwe kerkganger zult kennen. Maar wanneer ik kan, kom ik sinds ruim twee jaar in de Augustijnenkerk.

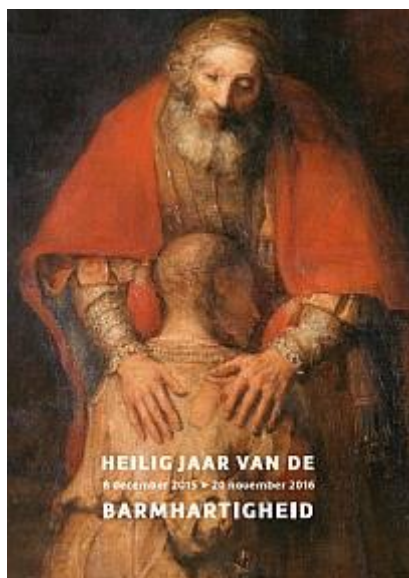

Ik maak deel uit van de jongerengroep waarmee we momenteel de nachtmis van 24 december aan het voorbereiden zijn. Om nog meer het geluid van de jongere kerkgangers te laten horen, heb ik ja gezegd toen mij na de eucharistieviering tijdens de Dutch Design Week op het gezellige kerkplein werd gevraagd of ik ook voor de Kerk-Krant wilde gaan schrijven. Dus spreek me aan als u een leuk onderwerp weet waar ik in de Kerkkrant eens aandacht aan moet besteden.

Het Jaar van de Barmhartigheid

8 december 2015 tot 20 november 2016

'Barmhartig zoals de Vader'

De verloren zoon (Rembrandt)

Opmaat

Toen Jorge kardinaal Bergoglio tijdens het conclaaf van Walter kardinaal Kasper een exemplaar van diens boek 'Barmhartigheid: grondbegrip van het Evangelie' kreeg, merkte hij op: 'Barmhartigheid! Dat is de naam van onze God'. In zijn eerste Angelustoespraak zei paus Franciscus: *'Barmhartigheid verandert de wereld, maakt haar minder koud en rechtvaardiger'*. Tijdens de boeteviering in de Sint-Pieter op 13 maart 2015 liet de paus weten, dat de Kerk een 'Heilig jaar van vergevingsgezindheid en barmhartigheid' zal instellen. *'De Kerk moet steeds de deur geopend houden, opdat niemand van Gods barmhartigheid uitgesloten zal worden. Naarmate de zonde groter is, moet de liefde van de Kerk voor de bekeerlingen des te groter zijn....Lang heb ik nagedacht hoe de Kerk haar zending om getuigenis te geven van de barmhartigheid, duidelijker kan maken. Het is een weg die begint met een geestelijke bekering; en we moeten vervolgens deze weg gaan. Barmhartigheid is het voornaamste fundament van het leven van de Kerk. De geloofwaardigheid van de Kerk blijkt uit de barmhartige liefde en compassie die zij betoont. Waar christenen zijn, daar zou iedereen een oase van barmhartigheid moeten vinden'*.

Afkondiging Jaar van de barmhartigheid

Op de vigilie van de zondag van de Goddelijke Barmhartigheid (11 april 2015) kondigde de paus vóór de Heilige Deur officieel het Heilig Jaar van de Barmhartigheid af met de bul *Misericordiae Vultus (Het gelaat van de barmhartigheid is Jezus Christus)*. Het Jaar wordt geopend op 8 december 2015, hoogfeest Maria Onbevleete Ontvangenis, en zal eindigen op 20 november 2016, hoogfeest van Christus Koning.

Barmhartigheid, kern van het geloof

In de 25 paragrafen tellende bul (in te delen naar Godsleer, Kerkleer, praktisch pastoraat en interreligieuze dialoog) wordt beschreven wat 'Barmhartig zoals de Vader' (Luc. 6, 36) inhoudt, wat de Kerk in dit buitengewone jaar voor de gelovigen organiseert en wat er van alle mensen van goede wil verwacht mag worden. Voor een daadwerkelijke invulling van het Jaar raadt de paus de gelovigen het volgende aan:

'Ga op bedevaart als teken van bekering; veroordeel niemand, maar vergeef en geef; vermijd roddel, afgunst en jaloezie; open het hart voor de marges van de samenleving en breng vertroosting, barmhartigheid en solidariteit naar mensen die in moeilijke omstandigheden leven; verricht de lichamelijke en geestelijke daden van barmhartigheid en vreugde; verblijf biddend en aanbeddend bij het Allerheiligste sacrament'.*

Pelgrimstocht

De aansporing 'Ga op bedevaart als teken van bekering' volgt uit paragraaf 14 over de pelgrimstocht. De pelgrimstocht is een bijzonder teken van het Heilig Jaar, omdat het een symbool is van de tocht die ieder in zijn bestaan aflegt. Om de Heilige Deur in Rome of in een andere plaats te kunnen bereiken (in ons bisdom de Sint-Janskathedraal), zal ieder naar eigen krachten een pelgrimstocht mogen volbrengen. Het verwijst als teken naar het feit, dat barmhartigheid een doel is om te bereiken en dat het inzet en offer vraagt. Wie door de Heilige Deur gaat wil zich laten omarmen door Gods barmhartigheid en tegelijkertijd zichzelf inzetten, barmhartig te zijn voor de ander zoals God dat voor hem is.

Wel of niet leven als zijn leerlingen

De paus pleit ervoor het hart te openen voor allen, die leven in de meest hopeloze randgebieden van het bestaan, welke de moderne wereld op dramatische wijze doet ontstaan. Het is zijn vurig verlangen dat de christenen gedurende het Heilig Jaar nadenken over de lichamelijke en geestelijke werken van barmhartigheid, sleutel tot het christelijk leven:

'Het zal een manier zijn om ons geweten wakker te schudden, dat vaak ingeslapen is ten aanzien van het drama van armoede, en om steeds meer door te dringen tot de kern van het Evangelie, waar de armen de bevoorrechten zijn van de goddelijke barmhartigheid. Jezus houdt ons deze werken van barmhartigheid voor, opdat wij kunnen begrijpen of wij wel of niet leven als zijn leerlingen'.

Heilige Deur Sint-Pieter, Rome

*) De paus spreekt niet alleen over de lichamelijke werken, maar ook over de geestelijke werken van barmhartigheid. De zeven geestelijke werken van barmhartigheid zijn: in moeilijkheden goede raad geven, de onwetenden onderrichten, de zondaars vermanen, de bedroefden troosten, beledigingen vergeven, lastige personen geduldig verdragen, tot God bidden voor de levenden en overledenen. De zeven lichamelijke werken van barmhartigheid zijn: spijzigen van hongerigen, laven van dorstigen, kleden van naakten, herbergen van vreemdelingen, bezoeken van zieken, bezoeken van gevangenen, begraven van doden.

Jacinta Speijer

MARIËNHAGE VESPERS

De vriendschap met de vroegere prior van de augustijnen, pater Sjef Seroe, lag ten grondslag aan een bijzondere geschiedenis. Hij was het die ons aanbood de kloosterkerk bij het Augustinianum in gebruik te nemen, nadat zij als kloostergemeenschap zouden zijn teruggekeerd naar Mariënhage. Zeven jaar lang, totdat zij onder de slopershamer viel, zouden wij als basisbeweging hier onze thuishaven hebben. Het waren jaren van een ongekennde weelde van ontmoeting en viering in deze schitterende kerk. Naast een veelheid van andere wijzen van vieren, namen reeds in het eerste jaar de Gregoriaanse Vespers een aanvang. Sjef Seroe hield zelf, in januari 1981, de eerste vespersoverweging. Het begin van een langlopende geschiedenis was gemaakt.

Nu, na 36 jaar, na een zwerftocht langs andere locaties, keren we bij de augustijnen terug als is het een thuiskomst. Wij passen ons als Vesperskring in bij de hele augustijner gemeenschap om samen verder te gaan als Mariënhage-Vespers.

De eerste Vespers zullen al plaats vinden op zondag 3 januari om 17.00 uur. Wat is daarbij te verwachten?

Eigenlijk houdt het een terugkeer in naar de vroegere compleetheid van het kerkelijk vieren. Naast de eucharistieviering als morgendienst stond de vespersviering als avonddienst. De vespers zijn hoofdzakelijk opgebouwd uit psalmen en deze verbinden op hun beurt met de oorsprong van het christendom. Tijdens het avondmaal bad en zong Jezus met de zijnen psalmen.

Het eigene van onze wijze van vespersvieren is dat het "thematische" vespers zijn. Er loopt een lijn doorheen van seizoenen en kerkelijke hoogtijdagen, maar tegelijk een sterke lijn die verbindt met de grote levensgebieden van de mens. Naar de vorm is gekozen voor de Gregoriaanse uitvoering. In de beschikbare boekjes staat echter naast de Latijnse ook de Nederlandse tekst. Vervolgens is de psalmzang zo eenvoudig dat zelfs niet-geoefende zangers hier gemakkelijk in mee kunnen. Ook de wijze van vieren is gekenmerkt door eenvoud: er is geen eigenlijke voorganger, geen dirigent. Het is geen optreden, geen zang naar de kerk toe en er wordt niet gestreefd naar prestatie of perfectie. Het is eenvoudig zingend bidden. En het is uiteraard heel meditatief. De vespersoverweging en het vespersgebed waarin de leidende gedachte van het vespersthema wordt doorgetrokken, vormen de afronding van de vespers. De omljsting van stilte en orgelspel zijn de rustmomenten.

Zonder dat een vespersviering in zich de pretentie mag hebben "verbindend" te zijn in de verscheidenheid van groepen en gerichtheden, zou dit toch geestelijk kunnen verenigen. Om in de geest van Augustinus naar elkaar toe te zingen – in liefde.

Threes van Dijck en Jan Peijnenburg

Zie voor meer informatie: <http://www.1001dagennachtgedachten.nl/>

LEKENPRAAT V

Op de site van de Augustijnen kan, door wie dat wil, de preek van de zondagse Eucharistieviering nog eens worden nagelezen. Deze service is pas mogelijk sinds de komst van het internet. Voor die tijd waren de gelovigen afhankelijk van het in de kerk gesproken woord. Jonge lezers - hebben we die eigenlijk ? - zullen zich daar weinig bij voor kunnen stellen, nu zij op PC, laptop of steeds vaker, tablet en smartphone, op alles kunnen googlen wat ze maar willen.

Vroeger vergat je wat gepreikt werd doorgaans dan ook snel. Tenzij er iets heel speciaals werd verkondigd. Zo is één preek me om een of andere reden altijd bijgebleven. Het betrof een zondag waarop gebeden werd om de Eenheid binnen de kerk. Ik herinner me nog hoe de kapelaan destijds zich verwonderde over het feit dat de Rooms Katholieke Kerk er prat op ging het enige ware geloof te bezitten, terwijl hij toch in een encyclopedie had gelezen dat er enkele honderden Christelijke geloofsgemeenschappen waren met allemaal een net iets verschillende kijk op de Goddelijke boodschap. Dat gegeven vroeg, zo zei hij, om wat meer bescheidenheid van de kant van de ware kerk.

Dat omgaan met "andersdenkenden" is iets intrigerends. Waar ik in mijn jeugd geacht werd als katholiek jongetje niet te spelen met de protestante kindertjes in de straat, daar volgde ik afgelopen maand in onze Groene Zaal het leerhuis Luther samen met ruim twintig anderen. Daaronder ook een aantal Lutheranen, wier aanwezigheid bijdroeg aan het geslaagde karakter van de 4 avonden. En dit alles in pais en vree, waar 500 jaar geleden zij en wij elkaar wellicht als kettters op de brandstapel hadden willen zetten.

Maarten Luther

Dat nu alles wel vreedzaam besproken werd, in de aanloop naar de gezamenlijke(?) viering van 500 jaar Reformatie in 2017, mag logisch genoemd worden. Onze geloofsgemeenschap is immers Augustijns, net als Maarten Luther overigens, en wat dat precies inhoudt, trof ik onlangs aan in de lokale pers. Prima verwoord door de journaliste in een artikel over de dreigende sluiting van onze kerk. Wij hebben, zo stond er geschreven, niet veel op met dogmatisch-christelijk, maar zijn meer van het humaan-christelijke. Dat houdt in dat de Paterskerk letterlijk en figuurlijk openstaat voor iedereen, die zich bezig wil houden met religie en/of spiritualiteit in welke vorm dan ook. Vandaar het- ik citeer Joost Koopmans- "welkom aan u allen, vanwaar ook gekomen en waarnaar ook op zoek".

Sfeerbeeld van het Leerhuis in de Groene Zaal
(foto's Horst Oosterveer)

Docent Martien van den Nieuwenhuizen

Met het naderende Kerstfeest voor ogen, waar een hoopvol licht in de duisternis komt, mag ik dan ook de wens uitspreken, dat dit niet het laatste jaar zal zijn dat we voor de stal in onze kerk elkaar de Vrede van Christus en een Zalig Kerstfeest wensen. Hoe zalig zou het zijn dit eind 2016 wederom te kunnen doen, als nog steeds leden van deze zelfde gemeenschap, in dit of welk ander gebouw dan ook.

Gert Dirksen

Naar alle waarschijnlijkheid wordt het Leerhuis Luther vanaf februari 2016 met vier avonden voortgezet.

LEZINGEN, CURSUSSEN, ACTIVITEITEN

Cursus: In gesprek met Augustinus

In deze cursus lezen we wat Augustinus schrijft over de eerste brief van de apostel Johannes. Deze brief gaat over de liefde. In de uitleg van Augustinus zien we de eenheid groeien tussen de liefde tot God en tot onze medemensen. Wie God bemint, bemint zijn medemens, zegt Augustinus. En wie zijn medemens bemint, kan niet anders dan van de liefde houden. En wie van de liefde houdt, houdt van God. Inleider: Wim Sleddens, augustijn. Data en tijd: 4, 11, 18 en 25 januari, 14.00-16.00. Plaats: groene Zaal klooster Mariënhage. Informatie en opgave: wsleddens@hotmail.com of 040-2449515

Film en spiritualiteit

In de maand december zijn er twee filmavonden:

Op woensdagavond 9 december wordt de film Timbuktu gedraaid.

Over deze film: Tragisch genoeg wordt deze fraaie film met de dag actueler. Bijna alles is hier mooi, van de locaties tot de traditionele kostuums, maar het verhaal is een van de drama's van onze tijd: fanatieke vreemdelingen ontwrichten het leven van een nomadische gemeenschap aan de rand van de woestijn.

Op woensdagavond 16 december: La Famille Bélier.

Over deze film: Het complete gezin Bélier is doof op de oudste dochter, Paula, na. Zij is de onmisbare schakel tussen de dove wereld en de geluidswereld. Juist zij komt voor een moeilijke keuze te staan als tijdens een muzikles blijkt dat ze uitblinkt door haar zangtalent. Deze film is een perfecte mix van humor en realiteit. Tijd en plaats: 19.30-22.00, Groene zaal, klooster Mariënhage. Kosten: € 4,-. Informatie: Jacques de Klerk, jdeklerk1946@gmail.com of 040-2112137.

Wies Kleene